

**NATE WOOLEY'S
KNKNIGHGH**

13 DE GENER
DE 2018

TEATRE DEL CCCB

L'AUDITORI

www.auditori.cat

Nate Wooley trompeta · **Lotte Anker** saxos · **Felix Henkelhausen** baix ·
Dre Hocevar bateria

NOTES AL PROGRAMA

Carlos Pérez Cruz

www.clubdejazz.com

Fa poc més de tres anys, Nate Wooley era a Barcelona, convidat a la festa musical del seixantè aniversari del pianista Agustí Fernández. Ens vam asseure a conversar i em va cridar l'atenció la llegenda que portava impresa a la samarreta: "I would prefer not to" (M'estimaria més no fer-ho), la frase amb què el protagonista de *Bartleby, l'escrivent* – un conte de Herman Melville– respon davant de qualsevol requeriment. «Per mi, és una història sobre la voluntat humana. Quan exerceixes la teva voluntat en contra d'alguna cosa o poses de debò la teva personalitat en allò que fas, llavors saps qui ets. És una cosa que no tothom és capaç de fer», em va explicar el trompetista.

En un exercici d'honestedat insòlit, el nord-americà es confessava «una mica estancat» en el seu desenvolupament com a improvisador. «He tocat d'una manera determinada durant un temps i he desenvolupat manierismes i solidificat maneres de tocar i de pensar», reflexionava aquell matí de juliol de 2015. «Acabes per sentir-te cansat». Wooley es proposava llavors experimentar nous sistemes de tocar la trompeta i d'expressar-se, de pensar en la forma i en la improvisació, en un termini de cinc anys. El termini no ha conclòs, però els canvis han arribat. Fruits d'haver exercitat la voluntat.

Nate Wooley recorda ara aquell temps no tan llunyà com un moment de crisi superat. «Han passat moltes coses en els últims dos anys, sobretot perquè he tocat música d'altres autors en un context més clàssic que el de la nova música. Això m'ha fet canviar la manera d'apropar-me a la trompeta, perquè vaig haver d'aprendre a ser eficient tècnicament buscant un altre sistema del que faig servir quan improviso». Wooley ha deixat enrere un moment de crisi tècnica freqüent entre trompetistes, ja que es tracta d'un instrument que, físicament, exigeix molt. A més, ha aconseguit sortir de les aigües estancades d'una improvisació que el deixava insatisfet.

El quartet Knknighgh, amb què es presenta en aquesta ocasió a Barcelona, és fill d'aquesta experimentació de noves formes improvisades. Amb ell busca aconseguir que els improvisadors s'esforcin a anar més enllà del llenguatge amb què se senten

còmodes. Davant l'espectador s'hi situa un quartet que pot recordar una formació «tipus Ornette Coleman», connectada al *free jazz*, encara que les dinàmiques internes siguin molt diferents. Ells parteixen d'una melodia que, en paraules de Nate, «toquem cada vegada i que, d'alguna manera, estructura cada actuació» i els planteja un repte: «veure de quantes maneres diferents es pot tocar la mateixa melodia». Però, més enllà de l'exposició, hi ha el desenvolupament. I aquí els quatre integrants tenen la potestat d'afectar el rumb de la música fent un senyal per iniciar immediatament petites composicions fragmentàries del mateix trompetista. «És emocionant perquè pot anar en qualsevol direcció i, fins i tot, pot ser que no funcioni. Però això és viure aquesta música al límit, cosa que no passa tan sovint».

El quartet –renovat ara en un 50 %– va deixar gravat un disc inspirat en la poesia minimalista del nord-americà Aram Saroyan, conegut per fer poemes d'una sola paraula, com *light*. A Wooley, el va atraure la idea d'«aconseguir el màxim amb el mínim», petits fragments de música escrita capaços de pertorbar el desenvolupament instintiu d'una improvisació lliure convencional que permeten al músic i a l'espectador eludir la linealitat previsible.

A Barcelona, hi té previst donar vida a aquesta *minimalist poetry* de Saroyan i també presentar les noves idees que li suggereix el dramaturg Bertolt Brecht. «Em va fascinar que diguéssis als actors que cadascú fes exactament el contrari del que feia l'altre, cosa que genera tensió i és radical. I s'entén, encara que pugui semblar “contraintuïtiu”». Per això, Nate Wooley fins i tot utilitza menys elements compostos que en el primer projecte de Knknighgh, i aleshores «es produeix un so molt més lliure, però diferent del que entenem com a *free jazz* tradicional». Poden anar tots a l'una pel camí que, en un moment donat, triï algun dels músics o «fer alguna cosa completament diferent», això genera «estranyesa i incomoditat, però en el bon sentit». Un escenari inestable i estrany que afecta la manera d'improvisar, perquè «aquesta tensió crea una cosa nova».

Si vols més informació sobre les SAMPLER SÈRIES visita

samplerseries.blogspot.com

En coproducció amb

CCCB Centre de Cultura
Contemporània
de Barcelona

L'Auditori és un consorci de

Concert inclòs a

JAZZ SESSIONS

Amb el suport de

B Sabadell
Fundació

Comenta aquest concert amb [#auditori](#) [#samplerseries](#)

fotografia © Terekas Tomas

NATE WOOLEY'S KNKNIGHGH

El trompetista nord-americà **Nate Wooley** lidera aquest quartet format per alguns dels improvisadors més destacats de l'escena de Nova York: **Lotte Anker**, saxo; **Felix Henkelhausen**, baix, i **Dre Hocevar**, bateria. El grup trenca radicalment amb la concepció del quartet clàssic de *free jazz* trobant noves configuracions a partir de material pràcticament inexistent i obligant als músics a sortir de la seva zona de confort i a omplir-se d'energia creativa pura. A l'octubre de 2018, el nou quartet va iniciar una gira per Europa que finalitzarà aquest gener de 2019, per preparar el segon disc previst per a finals d'any.

Nate Wooley va néixer el 1974 a Clatskanie, Oregon. Va començar a tocar la trompeta professionalment als 13 anys amb el seu pare, saxofonista de *big band*. Nate es va traslladar a Nova York l'any 2001 i des d'aleshores ha esdevingut un dels trompetistes més sollicitats del panorama jazzístic de Brooklyn, de la improvisació, del *noise* i de l'escena musical més recent. Els solos de Wooley han estat sovint citats com a part d'una revolució internacional en la improvisació amb la trompeta. Juntament amb Peter Evans i Greg Kelley, Wooley està considerat com un dels referents principals del moviment nord-americà que vol redefinir els límits físics d'aquest instrument.

BS

Sabadell
Fundació

Cultura i talent

www.fundaciobancsabadell.com